

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط متقابل حکمروایی شایسته شهری و مشارکت شهروندی در مدیریت شهری

محل انتشار:

مطالعات طراحی شهری و پژوهش های شهری، دوره 3، شماره 13 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

ثمینه ابراهیمی دهکردی - کارشناس ارشد طراحی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه رویکرد حکمروایی شایسته شهری به عنوان اثربخش ترین، کم هزینه ترین و پایدارترین شیوه اعمال مدیریت شهری معرفی می شود. تحقق حکمروایی مطلوب شهری در مدیریت شهرها، مستلزم عینیت بخشیدن به مشارکت همه ذینفعان شامل حکومت، سازمان ها، نهادهای دولتی و غیردولتی، جامعه مدنی و شهروندان در ابعاد گوناگون است. شاخص های مشارکت، شفافیت، قانون مداری، پاسخگویی، عدالت محوری، مسئولیت پذیری، کارایی، اثربخشی و اجتماع محوری درمبانی نظری به عنوان مولفه های حکمروایی خوب شهری معرفی شده اند؛ از این روی برای شکل گیری حکمروایی شایسته ویژه در کشورهای درحال توسعه نیاز به تغییراتی در شیوه های سیاسی- اداری کشور در سطوح کلان و خرد می باشد. تغییرات کلان مربوط به قوانین حقوقی، تمرکززدایی و تعیین سطوح مشارکت در فرایندهای مختلف برنامه ریزی می باشد؛ تغییرات خرد نیز نیازمند برنامه های اجتماعی مثل تغییر در باورها، عقاید و نگرش مردم، ارتقاء سطح آگاهی، اعتماد متقابل میان آنان و مسئولین، ایجاد حس تعلق نسبت به محل سکونت و ... در راستای ترغیب شهروندان به همکاری و مشارکت می باشد. حکمروایی شایسته شهری همراه با مشارکت شهروندی جامعه را به سوی پایداری و ثبات شهری هدایت می کند و باعث تعادل در فعالیت های اقتصادی، زیست محیطی و کالبدی می شود، لذا اصلاح و بازنگری در نظام مدیریت شهریکشور با نظر به تحولات ساختاری و محتوایی دیدگاه های مطرح در زمینه مدیریت شهری، ضمن مطابقت با رویکردهای نوین و همچنین همخوان با شرایط و ویژگی های اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی حاکم بر شهرهای ایران، به طورجدیمورد تاکید می باشد. نوشتار حاضر سعی دارد تا حد امکان به بررسی و تحلیل مفاهیم، اصول و شاخص های مرتبط با حکمروایی شایسته شهری و رابطه آن با مشارکت شهروندی بپردازد.

کلمات کلیدی:

حکمروایی مطلوب، مشارکت شهروندی، مدیریت شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1273227>

